

Så här skrev tidningen ”Österbottningen” om sångfesten och avtäckningen av Alexander Slotte-bysten 1945.

Tonfesten i Nedervetil 1945

Sång- och musikfesten i Nedervetil närmar sig med stora steg. Körer och musikanter övar för fullt på alla håll och kanter. Detsamma gör också den teatertrupp, som under Josef Herlers skickliga ledning skall uppträda två kvällar å rad i Gillestugan.

De största bekymren har helt säkert den stora festens försörjningschef, herr H. Gustafsson. Men det meddelas från autentiskt håll, att han allredan har sitt på det torra. Därmed är det inte sagt, att publiken skall behöva törsta, om det skulle bli alltför hett. Ne, det förljudes, att han för de läskande dryckesvarornas skull lyckats låna väldiga ekfat av Suomen Marjat, vars dir. Carl Hagström visat stor förståelse för den viktiga saken.

Och på backslutningen framför Gillestugan står hembygdsskalden **Alexander Slotte** i brons på sin granitsockel – synnerligen kännspek i profilen – och väntar på att bli avtäckt. Det blir jämt 20 år sedan han vid Gillestugan läste upp sin storslagna dikt *Hembygd, solbygd!*

Instundande söndag får vi på nytt höra denna hans lovsång, hans skönaste sånger och mycket annat vackert och värdefullt därtill.

Till Nedervetil, till tonfesten och avtäckningen!

I morgon blir det en söndagsutfärd utan motstycke till Alexander Slottes och solskensfolkets Nedervetil.

Idag på förmiddagen anländer festtalaren, Finlands svenska sång- och musikförbunds sekreterare och Svenska folkskolans vänners allt i allo **Evert Ekroth**. Kl. 14 idag börjar det stora släktmötet på Slotte i Nedervetil. På eftermiddagen beger sig sångarna och musikanterna till ort och ställe. *Fanor och standar* får inte glömmas hemma, ej heller de färgglada hembygdsdräkterna.

I kväll kl. 20 (eller något senare om sångkörsrepetitionerna skulle dra ut på tiden) uppför Nedervetil ungdomsförenings dramatiska sektion *Joel Granviks* av vacker sång och glada ungdomslekar fulla folklivspjäsa **Bara bönder**. Regin är *Josef Herlers*. Dessutom blir det allmän dans i den ljusa högsommarkvällen.

I natt anländer Alexander Slotte-bystens skapare, skulptören, friherre **Emil Cedercreutz**, som hör till de främsta hedersgästerna. Den framstående konstnären har lyckats utomordentligt väl med den porträttbyst, som i morgon skall avtäckas. Den karakteristiska profilen är mycket kännspek. Dessutom har vi att tacka konstnären för att bysten i tiden blev gjuten i den sista brons som överhuvudtaget kunde erhållas.

I skrivande stund lyckades vi få dir. **M. A. Slotte**, en av medlemmarna i bystkommittén, på tråden. På vår fråga, vad han tycker om bysten, förklarar han sig vara uppriktigt nöjd med densamma och framhåller såsom sin uppfattning och förhoppning att även de musiker, som tonsatt och arrangerat våra hembygdsskalders, såsom Knapes och Slottes dikter, borde bli hedrade med liknande byster som de två skalderna.

Avtäckningstalet i morgon kommer att ge nödiga upplysningar om bystens tillblivelse. Här må emellertid nämnas att sockeln till allmän belåtenhet utförts av *Grafvårds*

Aktiebolaget i Gamla Karleby. Genom att allting varit färdigt i flera år – tvenne krig har ju fördröjt avtäckningen – stiger kostnaderna för byst, sockel och grundningsarbeten inte till mer än 60-70.000;- Bland donatorerna, av vilka Karlebynejdens Sång- och musikförbund i egenskap av initiativtagare är den första, märkes föreningar och företagare, från apotekare till fabriker och direktörer.

Bussar och lastbilar,

de senare bänkförsedda, avgår i morgon söndag från och med kl. 10 från stadens salutorg. Det är skäl att begagna sig av så tidiga lägenheter som möjligt.

Efter kyrkogång i Nedervetil kyrka samlas Slotte-släkten till uppvaktning vid skaldens grav invid templet. Mången utomstående vill säkert bevista denna hedersbevisning.

Kl. 12.30 hålles Karlebynejdens sång- och musikförbunds *årsmöte i Tast folkskola*. Efter förbundsdagen avgår från samma plats *festtåget* med flygande fanor och klingande spel till *sportplanen*, där den stora allmänheten samlas kl. 14.

Nedervetil Sångförenings ordförande *Evert Ahlskog* meddelar, att säker *cykelförvaring* kommer att vara ordnad vid sportplanen. Pålitliga vakter tar emot och utlämnar mot en liten avgift publikens dyrbara cyklar.

Det innehållsrika och omväxlande programmet läses på första sidan i dagens nummer. Observeras bör, att *avtäckningsavsnittet*, vilket *radieras*, hålles vid Slotte-bysten nedanför Gillestugan.

Betr. Den synnerligen viktiga förplägningen, för vilken det är mer än väl sörjt, kan nämnas, att *endast socker* bör medtagas. Resten fås utan köbildning vid de långa, dignande marthaborden.

Efter kl. 18. står för den andliga och lekamliga väl förplägade allmänheten bussar och bänkförsedda lastbilar till förfogande. För dem, som stannar kvar över kvällen, ges det i Gillestugan två föreställningar efter varandra av **Granviks Bara bönder** med tyåtföljande allmän dans naturligtvis.

Karlebynejdens sång- och musikförbunds XI sång- och hembygdsfest kommer utan gensägelse att bli en kulturhistorisk tilldragelse.

Nedervetilfesten och transportfrågan.

Tonfesten i Nedervetil inst. söndag kl.14 har krävt arrangemang av många slag. Ett av de mera svårlösta problemen har transportfrågan varit. Men även denna viktiga sida av saken är numera klar.

Sångköreerna och musikanterna i Gamla Karleby och Karleby startar lördag eftermiddag kl. 15.30 med tre lastbilar. En av dem avgår från stadens salutorg och tar vid Fackelheim en del Såka-bor med sig. En annan startar från Vittsar folkskola och en från Rödsö folkskola. De båda sistnämnda bilarna tar i förbifarten med sig Jungsborgs-kören, som bör vara samlad vid Jungsborg.

Repetitionen i Nedervetil borde börja så där vid 16-tiden. Ortsborna bjuder på god välkomstsurra, och bekväm inkvartering har ordnats i gårdarna i närheten av Gillestugan.

Efter repetitionen blir körmedlemmarna i tillfälle att vara med om en genomtrevlig teaterföreställning i Gillestugan, där orsamatörer uppför Joel Granviks treakters lustspel **Bara bönder** i Josef Herlers regi. För att kvällsprogrammet inte skall beröva sångare eller spelmän den för söndagens program behövlige nattsömmen, kommer den övliga dansen att försiggå samtidigt på sportplanen. Det blir alltså en bättre utfärd i fager högsommartid. Samma lastbilar kör tillbaka söndag kväll.

För den stora publiken – det lär komma folk t.o.m. fjärranifrån – har festledningen lyckats arrangera bussar och lastbilar, som kör hela söndagsförmiddagen med början kl.10. Avgångsplats blir stadens salutorg. För alla, som säkert vill vara med om tonfesten och avtäckningen av Slotte-bysten, är det skäl att starta kl. 10.

Efter söndagsgudstjänsten i Nedervetil kyrka kommer dessutom Slotte-släkten, vars stora släktmöte börjar redan på lördagen kl. 14, att samlas vid skaldens grav invid helgedomen. Och det är säkert många stadsbor, som vill bevista den högtidliga uppvakningen efter kyrkogången.

Till följd av att de till Nedervetil evakuerade Salla-borna flyttar bort från socknen under lördagen och söndagen och deras flyttningstrafik utan tvivel kommer att inverka störande på festen, om den hölls nedanför Gillestugan, kommer endast avtäckningsavsnittet att försiggå invid bysten, medan programmets första och tredje avsnitt hålles på sportplanen, som ju inte är långt borta från Gillestugan. Festtågets mål blir alltså sportplanen, där publiken samlas kl. 14.

Efter kl. 18 står bussar och lastbilar till förfogande för dem, som skall tillbaka till staden.

Karlebynejdens Sång-och Musikförbunds XI Sång- och hembygdsfest

äger rum i NEDERVETIL på sportplanen och invid Gillestugan söndagen

den 1 juli kl. 14 enligt följande program:

På sportplanen:

KÖRSÅNG ”Den blomstertid nu kommer”
HÄLSNINGSD (Joel Granvik)
KÖRSÅNG
FESTDIKT (Helge Skog)

- - - -

Invid Gillestugan

HORNMUSIK
KÖRSÅNG
”HEMBYGD, SOLBYGD” (Uppläsning, Rud.Slotte)
SLOTTE-BYSTEN AVTÄCKES (Tal av Fr. Slotte)
MOTTAGNINGSTAL (Fredrik Tast)
”SLUMRANDE TONER”
KRANSNEDLÄGGNING - ORDET FRITT

- - - - -

På sportplanen:

HORNMUSIK
FESTTAL (Evert Ekroth)
KÖRSÅNG
AVSLUTNINGSTAL (Axel Tast)
”Vårt land”.

Entréavgift till festkonserten är 30 mk. För barn och skolungdom 10 mk.

Högsommarstämmning och solskenshumör vid sång- och musikfesten i Nedervetil

Slottebysten avtäckd invid Gillestugan

Karlebynejdens Sång- och Musikförbunds elfte sång -och hembygdsfest försiggick i Nedervetil på söndagen. Vädret var idealiskt, soligt men inte för varmt, ty nordvästan svalkade behagligt. Till festen hade också anlämt en stor skara deltagare, allt som allt c:a 4000 personer.

Följande körer och musikkapell deltog: Karleby UF:s sångkör, Nedervetil Sångförening, Rödsö Sångkör, Såka Ungdoms- & Nykterhetsförenings Sångkör, Öja Sångkör, Kronoby Sångkör, Terjärv Sångkör, Framtidshoppes Sångkör, Arbetarinstitutets i Gamla Karleby Sångkör, Gamla Karleby hornkapell, Kronoby hornkapell, Terjärv hornkapell och Nedervetil hornkapell.

Festens första avdelning försiggick på idrottsplanen och begynte med psalmen Den blomstertid nu kommer, vari deltog hornorkestrar och sångare under dir.cant. Alfr. **Lybäcks** ledning. Övriga dirigenter vid sångfesten var lärare Remell och Fride Björkström, vilka alla jämte talarna på sedvanligt sätt förseddades med rosor i uppslaget av tärnor och marskalkar.

Efter det Den blomstertid nu kommer sjungits hälsade lärare Joel **Granvik** alla närvarande hjärtligt välkommen till festen. Talaren påpekade att denna fest i Nedervetil redan i flera år planerats, men kriget kom emellan med sina materiella krav, medan de andliga undansköts. Kriget fordrade stora offer av oss, och många aktiva sångare ligger nu gömda under de vita korsen. Dessa offer för kriget får vi aldrig glömma, vi må komma ihåg dem under alla våra fester. Härpå sjöngs tre sånger, varpå lärare Helge **Skog** uppläste den av honom författade festdikten, som ingår på annat ställe i tidningen.

Härmed avslutades den första avdelningen, och festdeltagarna tågade till den inte så långt ifrån belägna vackra, tall- och björkbevuxna backen invid Gillestugan, där den andra avdelningen av festen med avtäckningen av Slottebysten skulle äga rum. Den största delen av detta program radierades. Programmet började med österbottniska melodier, som utfördes av hornorkestrarna under dir.cant. Alfr. Lybäcks ledning. Så sjöng sångarna några sånger, författade av Alex. Slotte, varefter skaldens festdikt vid sångfesten i Nedervetil 1925 upplästes av Rudolf **Slotte**. Avtäckningstalet hölls av Fritjof **Slotte**, som yttrade:

Ärade gäster och festdeltagare:

När högsommaren står i sitt vackraste flor, har vi samlats här i hjärtat av "solskensfolkets" leende hembygd för att hugfästa minnet av en av bygdens namnkunnigaste söner, skriftställaren och hembygdsskalden, Alexander Slotte.

Genomresandet av denna byst har Karlebynejdens Sång-och Musikförbund velat betyga sin tacksamhet och uppskattning gentemot den person som skänkt bygdens folk en sådan betagande vacker bygdelivet i helg och söcken karakteriserande och målande samling folkvisor och hembygdssånger, genom vilka han väckt till liv slumrande toner från fjärran tid.

Alexander Slotte föddes den 3 april 1861 på Slotte hemman i Nedervetil som son till lantdagsmannen och talmannen i bondeståndet C.J. Slotte. Han gick läsvägen och blev student från Åbo klassiska lyceum år 1882. Ehuru han hade ett gott läshuvud kom han dock aldrig att taga någon akademisk examen, ty hans konstnärliga intressen drev honom ort från studierna. På en förfrågan i början av 1920-talet, varför han ej fortsatte sina studier, svarade han kort: "Jag ville inte studera efter några mallar, jag ville gå min egen väg". Denna han självständiga livsinställning framträder också påtagligt i en av hans dikter benämnde "Ripost".

Av en tillfällighet kom han att mottaga lärarvikariat vid en folkskola i Helsingfors, fick snart ordinarie anställning, då han hade goda anlag för lärarkallet och blev sålunda skollärare.

Men han levde för konsten, isynnerhet för teatern, och han torde även en tid ha haft planer på att helt ägna Thalia sina talanger.

Hans första framträdande som skriftställare skedde också i form av teaterförfattare. De främsta av hans litterära alster på detta område utgör skådespelen "En svag stackare" och "Halvdan skald". Vardera uppfördes på Svenska Teatern i Helsingfors. "En svag stackare" utgör en gripande skildring av en ung prästmans kamp mellan den sinnliga kärleken och kristna budordet "Du skall icke---", medan "Halvdan skald" i stiltrogen fornordisk prosa med insats av poesi i Havamal-stil skildrar nordmännens kämpalekar i hednisk tid. En yttring av Alexander Slottes stora teaterintresse var också hans verksamhet som Hufvudstadsbladets teaterkritiker, en tjänst som han skötte i 18 år.

Av hans prosa-alster är dock berättelsesamlingarna "Karlebybor" och "Solskensfolk" mera kända här i hans hembygd. I dessa berättelser har han träffsäkert och med lekande humor skildrat allmoge- och småstadslivet i sin hembygd och första skolstad under förra seklets sista decennier.

Det, som dock främst givit honom ett aktat namn som skald är hans lyriska dikter och särskilt de betagande vackra och målande dikterna till gamla folkmelodier och låtar.

Pärnan bland dessa, "**Slumrande toner**", har blivit ett slags svensk nationalsång i Finland, sjungen i helg och söcken vid tillfällen av olika slag. Den är skriven 1912 och tillägnad föreningen Brage i Helsingfors, som gjort den och de flesta av hans andra sånger kända över hela det svenska Finland. Melodin är en gammal bröllopslåt från denna trakt, och den spelas ännu allmänt då brudparet tar avsked av ungdomen. "Slumrande toner" publicerades i det av Brage år 1913 utgivna dikthäftet "**Toner från stugor och stigar**".

I detta häfte ingick ett tiotal av Slottes vackraste hembygdsdikter. Där finner vi den sommarskira "**Plocka vill jag skogsviol**" med den söndagsstilla sommarkvällsstämningen, då hans om helig trofasthet minnande lyckoskatt inviras i lungens fina frans till en kärlekens minneskrans. Här påträffar vi den vemodsfulla "**Min vallmoblomma**", den realistiskt målande "Pensarn" med verklighetsmotiv från Karleby samt bröllopsmarschen "**Gästerna samlas**". I denna dikt "**Sol över backen**" har skalden synnerligen verkningsfullt i bunden form frammanat den rätta stämningen vid ett bondbrylllop i gången tid.

Vi återfinner densamma som inledningsdikt till samlingen "**Bröllopssvit**", vilken utgör en unik avdelning i den år 1918 utgivna diktsamlingen "**Sånger och syner**". Det var med denna bok, som Alexander Slotte definitivt slog igenom som skald. Han ger i dessa dikter sitt hjärtas testamente till sin barndoms bygd, ja, till hela vår svenska folkstam.

Den, som bevisat ett gammaldags bondbrylllop, kan ej vid genomläsandet av de 11 dikter, som "**Bröllopssvit**" omfattar, undgå att fångas av den genuina stämning, som dikter väcker till liv. I fantasin genomlever man första bröllopsdagens förväntansfulla samling och prålande brudfärd, den högtidliga vigseln och "Rosans sirliga krusor". Man deltar i

skämtardagens burleska upptåg och man "följer sin kära till gröna skogen, allt medan andra i dansen gå". I skymningsdansen förnimmer man, huru hela naturen faller in i takt till basfiol och flöjt, man gripes av vemod vid ungdomens avskedssång, man röres till tårar av "Brudens visa" och man hemfaller till stilla begrundan över livets mening vid de gamlas hälsning till brudparet i "Men liljorna de växa upp om våren".

Men Alexander Slottes sångmö dvaldes ej enbart i det förflutna, han hade även andra och aktuellasträngar på sin lyra. I tredje avdelningen i "Syner och syner" anslår han den nationella tonen med omisskänlig urgermansk klang, vilken markerar den orädda rätlinighet och det stridbara sinnelag, som kännetecknade hans karaktär.

Ett märkligt avsnitt i Slottes diktning utgör det som han benämner "Vihus". Redan namnet som är identiskt med en idyllisk utåga tillhörande fädernegården, anger, att skalden på äldre dagar, då dessa dikter föddes, anfäktades av självanklagelse över "flykten från jorden". Han låter "Röst ur skymningen" anklagande fråga:

"Ve svek du släktens värv från led till led?
Vi löste du de sekelgamla banden,
Du son av jordgrå fäder?
Vad ville du i mänskovimlets städer,
Där all din gärning rinner ut i sanden,
Där allt är vrängt och lyckan blir dig vred?"

Efter ett filosofiskt samtal med röster ur skymningen, varvid han motiverar sin väg:

"till de stora städers vimmel.
Där den framtid danas,
Vartill mänskligheten trår"

kommer han dock till klarhet i sin inre strid och säger:

"Då grep mig en längtan att skapa min egen
Och rofyllda värld ur mittväsens djup,
En längtan till hemmet, till mullen på tegnen,
Till myren, till älven och till forsens stup".

Han såg "stjärnorna lysa på hemgården än", och bildligt talat lyste de för sonen "väg hem till fädernas gård" då hans stoft efter hans frånfälle den 3 april 1927 bisattes i hemkyrkogårdens trogna mull.

*

Tanken på att resa en minnesbyst av Alexander Slotte torde ha fötts vid tiden då Gamla Karleby stad reste bysten av Ernst V. Knape. På tillskyndan av nyligen avlidne magister Torkel Hellström från Nykarleby togs frågan upp inom Karlebynejdens Sång- och Musikförbund, och vid ett allmänt möte här i Gillestugan den 1 oktober 1939 tillsattes en kommitté med uppgift att föra saken vidare. Denna kommitté, till vars ordförande utsågs läraren Joel Granvik med läraren Allan Sandström som sekreterare, sammanträdde i Gamla Karleby den 7 oktober, samma dag som de första inkallelserna till extra repetitionsövningar ägde rum. Kriget kastade redan sin slagskugga framför sig. Vid ovannämnda sammanträde beslöt kommittén giva i uppdrag åt magister Hellström att av skulptören Emil Cedercreutz beställa en porträttbyst i brons av Alexander Slotte, varom magister Hellström redan tidigare förberedelsevis underhandlat med konstnären.

När kommittén följande gång sammanträdde den 10 juni 1940 meddelade ordföranden Granvik, att bysten var färdigmodellerad i gips. Följande sammanträde kunde hållas först den 22 november 1942, och då förelåg ett meddelande, att bysten var gjuten i brons, det sista som fanns att tillgå av detta material. Nu enades man även om denna plats som lämplig för minnesbysten. Sedan konstnären Cedercreutz granskat och godkänt platsen, beslöts att bysten skulle resas här. Sockeln, skisserad av skulptören, har utförts av Grafvårds Aktiebolaget i Gamla Karleby. Grundnings- och planeringsarbetena har letts av byggmästaren Fride Stenman.

Kostnaderna stiger till c:a 60.000 mark. Medel för bestridande av dessa har till största delen insamlats på privat väg av direktören M. A. Slotte. Den drivande kraften i kommittén, lärare Granvik, har från olika sammanslutningar och kommuner ihopbragt något över 15.000 mark.

Efter tre års väntan är byskommittén nu i tillfälle att avtäckta bysten. Tack var magister Hellströms initiativ, skulptören Cedercreutz' förståelsefulla inställning och de ledande personernas inom Karlebynejdens Sång- och Musikförbund stora intresse, ekonomisk handräckning av stadens affärsmän samt välvillig medverkan av de kulturella föreningarna i Nedervetil, har denna byst kunnat resas. Till alla, som på ett eller annat sätt medverkat, får jag härmed uttala byskommitténs varma tack.

Det är mig en kär plikt, att å kommitténs vägnar få avtäckta detta äreminne av solskensfolkets skald, Alexander Slotte. Må täckelset falla!

*

De i brons gjutna markerade och karakteristiska dragen står blottade för våra blickar. I det jag överlämnar bysten i Nedervetil kommuns och Nedervetil Ungdomsförenings vård hoppas jag, att den ständigt skall mana nulevande och kommande generationer från fjärran tid, som skalden väckt till liv genom sina dikter. Må den hålla fornelden flammande, och må den mana oss att genom våra gärningar lysa "för sönerna väg hem till fädernas gård!"

På Nedervetil kommuns vägnar, som härmed mottog bysten i sin vård, tackade **Fredrik Tast** upphovsmännen och donatorerna. Denna byst, som vi nu skall vårda, må påminna oss om att liksom Slotte se skönheten i vår hembygd och lära oss att älska den. Talaren tackade vidare för allt det framförda i toner och ord med att framhålla, att allt smultit samman till en trosviss segerhymn till den svenskhet som lever och skall leva i dessa nejder.

Vid bysten uppläste dess skapare **Emil Cedercreutz** en dikt, varpå kransnedläggningen begynte. Förutom representanterna för Slotte-släkten nedlades kransar av Svenska Folkskolans Vänner, Finlands Svenska Sång- och Musikförbund, föreningen Brage, Vasa Nation och Karlebynejdens Sång- och Musikförbund. Kanslisekr. **Evert Ekroth** yttrade:

I vördnad och tacksamhet för den store österbottnische hembygdssångarens skaldegärning, ber vi representanter för Svenska folkskolans vänner, föreningen Brage, Finlands svenska sång- och musikförbund och Vasa nation vid Helsingfors universitet att vid Alexander Slottes byst få nedlägga dessa blomsterkransar. Brages sångkör är särskilt lycklig över att först ha fått ge liv åt de sånger, som växte fram ur det för det finlandssvenska musiklivet så utomordentligt fruktbarande samarbetet mellan Alexander Slotte och Otto Andersson. Slotte-sångerna ingår nu som en tungt vägande, omistlig tillgång i alla våra sångkörers program: Det är de sånger där vi bäst känner igen oss själva. Och körerna i

Sverige sjunger i stor utsträckning de vackra sångerna. Men Slottes dikter har inte blivit körernas privilegium. De samfällda enstämmiga sångerna har genom dessa sånger fått ett oskattbart tillskott, utan vilket vår finlandssvenska sångskatt vore mycket fattigare.

När de österbottniska studenterna i sitt hem i huvudstaden vid torsdagssamkväm vill låta sina tankar gå till hembygden, då förena de sina röster i en Slotte-visa. Och då blandar sig med ungdomsglädjen ett löfte om trohet mot fäderneslandet. när vi finlandssvenskar, var vi än kommer samman, riktigt vill känna huru hjärtats varma slag slår i takt med tonernas rytm. Då sjunger vi Plocka, Jag ville vandra, Ty lysa de stjärnor på hemgården än och framför allt Slumrande toner. Finlands svenska folkstam skall alltid räkna Alexander Slotte till sina främsta söner. För oss skall han alltid förbli hembygdens sångare, som lärt oss finna vägen hem till fädernas gård.

Avtäckningshögtidligheten avslutades med *Slumrande toner*.

Vår hembygds mark.

Festdikt vid Karlebynejdens Sång- och musikförbunds tonfest i Nedervetil

den 1 juli 1945 av

H e l g e S k o g.

Här är vår hembygds mark, här är vi hemma,
här känner vi att vi har rot och ankargrund,
här talar forntids röst och nuets stämma
ur sten och mull från hagar, fält och lund.
Här spirar skördarna ur barska backar
och ger åt odlaren hans njugga lön,
och i sin vardagsgärning tyst han tackar
den store givaren i stilla bön.

Och här bor visshet om en högre mening
med mänskans liv och mål på denna jord,
förnöjsamhet och ro i fast förening
och rättframhet i vilja, verk och ord.
Hur än vårt öde högre gudar formar,
vår hembygds mark skall alltid finnas kvar;
i lycklig tid och bistra nordanstormar
är den vår framtids tröst och vårt försvar.

Här lever sången uppå allas munnar,
en skänk av goda makter: rymd och ljus,
och tempelspiran med sitt kors förkunnar
om kärleken till Gud i Herrens hus.
Där sover under vigda kors och vårdar
Det släkte, som har slitit för vår skulil,

dit samlas också vi till Herrens gårdar
en gång i djup och trogen hembygdsnull.

Här glider mellan fält och vida skogar
den blanka älven med sitt breda band,
här brytes mark och här går harv och plogar
i seg och envis kamp för bygd och land.
Här lyser solen i över hus och gårdar
och soligt är det släkte som här bor
och tryggt och trofast forntidsarvet vårdar
och tillitsfullt på rätt och framtid tror.

Här har vi minnen, stora, djupa, kära,
och vi, som här blott några solvarv går,
vill som en helig arvsklenod dem bära
igenom kamptung tid och hård år.
Vi vill slå vakt om våra dyra värden:
vår lag, vår rätt, vårt språk och fädrens tro
och vakta lågan uppå hemgårdshärden,
som brinner helig och ger livet ro.

Hit längtar den, som förts av ödets byar
långt borta från sin hembygds fagra trakt.
Han glömmer aldrig himlens ljusa skyar,
majlövens sus och sommarns rika prakt.
Han minnes älvens urtidskraft om våren
och lekarna kring barndomshemmets dörr,
och dessa minnen växer under åren
till längtan efter tid och ting från förr.

Om än vår värld är söndersprängd och sliten
Och daglig ängslan över jorden går,
Så äger vi i vändan dock en liten
Och fredad plats, som vi kan kalla vår.
Om hat och våld och maktbegär vill kasta
Allting omkull och ondskan synes stark,
Så äger vi i gungflyn än vår fasta
Och oförstörd, evigt dyra mark.

Vår hembygds mark, du är vår tröst i livet,
Vårt fäste och vår rot i rolös tid,
Det forntidsarv, som oss till skänk är givet
Och bär oss genom tidens storm och strid.
Bland dina fält och skogar hör vi hemma,
Vi känner trygghet vid ditt breda bröst
Och det är du, som ger oss ton och stämma
Och som ger sången liv och rymd och röst.

